

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DELS DRETS HUMANS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 2000-1996

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 2

Presidència
de l'Honorable Sra. María de los Ángeles Suárez i Ferreiro

Sessió celebrada dia 4 de desembre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2456/07**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa dels drets i llibertats de les persones a Birmània. 6
 - 2) **RGE núm. 2553/07**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a record i condemna de la Gran Fam Artificial patida pel poble d'Ucraïna als anys 1932-1933. 8
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Sí, Sra. Presidenta. Miquel Àngel Coll substitueix Josep Maria Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2456/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa dels drets i llibertats de les persones a Birmània.

Passam al primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 2456/07, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la defensa dels drets i les llibertats de les persones a Birmània. Per defensar la proposició no de llei intervé l'Hble. Sra. Pastor, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Buenas tardes, presidenta, diputados, diputadas. Desde el Grupo Parlamentario Popular y desde esta tierra, que precisamente es una de las más solidarias del mundo, nos gustaría pedir a esta cámara que nos representa a todos el apoyo unánime para las víctimas de Birmania, y la condena, la oposición intratable y despreciable para los asesinos que golpean, deportan y matan a hombres y mujeres.

Como dice la premio Nobel de la Paz Suu Kyi, "utilizad vuestra libertad para promover la nuestra". Birmania es un país que se liberó en 1948 del control británico, que, como todos los países subyugados, le cuesta salir de sus problemas, y es entonces cuando surgen los salvadores de la patria, en este caso una dictadura que dura ya más de 40 años, cuyo resultado es mucho peor que la anterior -dígamos- dependencia de Britania, con una represión brutal que ha llevado a este pueblo a una situación insostenible desde que el ejército ocupó el poder en 1962. En 1990 hubo unas elecciones generales que ganó la líder Suu Kyi con más del 82% de los votos, pero nunca se le permitió gobernar; al revés, la represión desde entonces aumentó de una forma dramática.

Esta sociedad occidental, que a veces se fija tanto en los matices, sabe muy poco de la represión en Birmania, de su economía, que proviene en su mayoría de la droga, de que existe más de 1 millón de refugiados entre Bangladesh, China, la India, Malasia y Tailandia. El enviado de la ONU para Myanmar, nombre que lo dictadores cambiaron sin preguntar ni siquiera al pueblo por el de Birmania, al final ha sido recibido por la junta militar. Ojalá se consiga que ayude a frenar la represión y sobre todo ojalá lo logre la voz de una mujer activista, Suu Kyi, ganadora del premio Nobel de la Paz, premio Sajarov del Parlamento Europeo y medalla de la libertad en Estados Unidos, comprometida siempre con los movimientos pacíficos.

Cuando la corrupción se instala sufren los pueblos, y esto está pasando en Birmania. Se pisotean los más fundamentales derechos de las personas, la dignidad humana, que hace que una tierra rica sea propiedad de unos pocos. Por eso se hace más necesario que nunca poner en práctica la frase "utilicemos nuestra libertad para promover la de Birmania", y por eso el Grupo Parlamentario Popular hace la siguiente propuesta no de ley: "El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de España y al Govern de las Islas Baleares a solidarizarse con el pueblo de Birmania y a expresar el desprecio y la condena para el gobierno dictador que golpea, deporta y asesina, pisoteando los más elementales derechos de las personas".

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Pastor. Torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt breument des del Grup Parlamentari Unió Mallorquina coincidim plenament amb la proposta feta pel Partit Popular i amb l'explicació que també se'ns acaba de fer. Evidentment des del nostre grup parlamentari rebutjam qualsevol situació de violència i de repressió política com la que s'ha produït a Birmània, rebutjam la dictadura com a règim polític, ja que és evident que nega la llibertat i la llibertat és un dret fonamental que lògicament el nostre grup parlamentari defensa sempre i rotundament, i evidentment ens volem sumar a qualsevol suport per a la democratització d'estats que estan malvivint en aquests moments per un règim dictatorial.

Per tant tot el nostre suport. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Llauger per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per part nostra, com no podia ser d'una altra manera, aquesta iniciativa tindrà el suport. Només algunes reflexions i alguna proposta.

Aquesta és lògicament una proposta que surt molt al fil de l'actualitat, perquè els fets de Birmània varen ser actualitat de primera plana de telenotícies i de diaris fa aproximadament dos mesos. Això no vol dir que sigui dolent dur aquesta proposta; el que passa és que aquest parlament allò ideal seria que estigués compromès de manera permanent en la denúncia de qualsevol totalitarisme, de tota forma de totalitarisme i en la solidaritat amb els defensors de la democràcia i dels drets humans, siguin allà on siguin i, sobretot, que es trobin en una situació d'actualitat informativa o no es trobin en una situació d'actualitat informativa, i això no és cap crítica, en absolut, perquè això ho feim tots, això de parlar més d'un tema o d'un

altre segons sigui d'actualitat informativa, perquè el fet és que en aquest moment Birmània, o Myanmar, ja no és actualitat informativa i, bé, ens arriba en aquest moment per tramitació parlamentària, però allò ideal és que estiguéssim pendents de situacions d'aquestes, estiguessin o no a les primeres planes dels diaris.

Jo només voldria dir alguna proposta. Jo crec que està molt bé que aprovem una declaració que allò que fa és denunciar una situació de dictadura i de condemna d'un govern dictador que, tal com diu aquí, trepitja els drets de les persones. El que passa és que jo..., potser no estaria de més que el Parlament també fes una passa més enllà i digués alguna cosa respecte del que haurien de fer els estats, o la Unió Europea, o les comunitats internacionals respecte a aquesta situació, perquè a Birmània lamentablement el que ha passat és que hi ha una situació de drets humans trepitjats de manera continuada, però també el que ha passat és que hi ha hagut una situació d'impotència de la comunitat internacional; l'intent de dur-hi sancions per part de Nacions Unides, del Consell de Seguretat, va ser avortat per la capacitat de vet d'un dels països, en aquest cas de la Xina, i això diu molt de les impotències i les limitacions del nostre sistema internacional.

D'altra banda sí que és positiu que la Unió Europea hagi adoptat sancions, sancions que fan referència sobretot a prohibir que les empreses europees facin activitat a Birmània amb empreses que siguin del règim o properes al règim, o participades per persones properes al règim.

Aleshores nosaltres donarem suport a la proposta sigui quina sigui la resposta del grup proposant respecte a les nostres propostes, però a mi sí que m'agradaria afegir-hi algun punt, dos punts en concret, en virtut dels quals el Parlament donàs suport -el primer- a la política europea de sancions contra el règim de Myanmar, i instar les institucions europees a continuar i aprofundir en aquesta línia de política de pressions. Ho repetesc, seria una cosa així com "el Parlament de les Illes Balears dóna suport a la política europea de sancions contra el règim de Myanmar i insta les institucions europees a continuar i aprofundir en les pressions". I un segon seria sobre el tema de Nacions Unides, en la línia que el Parlament posi de manifest, com a mínim, la denúncia també d'aquesta impotència i d'aquesta capacitat que la comunitat internacional hagi pogut fer alguna cosa, i seria una cosa així com "el Parlament de les Illes Balears es manifesta favorable a l'adopció de sancions contra el règim de Myanmar per part del Consell de Seguretat de Nacions Unides".

Igualment es quedarà en un acord del Parlament de les Illes Balears que tindrà una efectivitat limitada, per dir-ho així, però com a mínim no ens haurem quedat en el fet de denunciar un règim totalitari sinó que haurem fet una manifestació sobre el que pensam que haurien de fer les institucions internacionals al respecte, en un cas la Unió Europea, donant suport a aquesta línia que ha adoptat de sancions, i en un cas, el de Nacions Unides, més en la línia d'aportar alguna respecte del que hauria de fer, que és també poder entrar en una línia de sancions contra aquesta dictadura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Coll, per un temps de deu minuts.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El nostre grup parlamentari, com no pot ser d'altra manera, se solidaritza amb el poble de Birmània, i una mica en la línia que apuntava el portaveu del BLOC, rebutja enèrgicament qualsevol règim totalitari com és el cas del règim militar birmà. En aquest sentit donarem suport a la proposició no de llei que en aquest moment ens ocupa.

M'agradaria fer cinc cèntims, una miqueta, de la situació que s'està vivint constantment a Birmània, a part del que ja s'ha comentat. S'ha constatat que els militars violen, esclavitzen, torturen i maten persones pel simple fet de cantar cançons prohibides. S'ha documentat fins i tot que hi ha grups de soldats birmans dedicats únicament i exclusiva a la violació de nines i dones birmanes, especialment de la raça ètnica shan, a la qual es vol exterminar i en darrera instància, si això no és possible, expulsar del país cap a Tailàndia. He recollit un text d'una exiliada birmana a Tailàndia que tal vegada l'únic que farà serà augmentar la nostra indignació cap al respecte, però crec que és important tenir tots aquests punts de vista. Aquesta dona diu textualment: "Es violen grups de dones amb set mesos de gestació; s'obliga a nines a realitzar treballs forçosos durant el dia i se les viola de nit durant mesos sencers. Es violen mares i filles juntes; es violen nines de fins a 4 anys d'edat".

Per això el govern birmà ignora completament els reclams dels països veïns, que demanen un procés de democratització d'un país que cada vegada sofreix més enfrontaments entre minories ètniques i que les minories ètniques de cada vegada estan més reprimides. No només no s'ha acceptat la victòria de San Suu Kyi, que ha estat premi Nobel, sinó que l'oposició és totalment reduïda i la cap de l'oposició ha estat condemnada a arrest domiciliari des del 1996. Com ja s'ha comentat la repressió arriba a tal punt que fins i tot es nega el nom del propi país als seus ciutadans, ja que no s'accepta la denominació de Myanmar sinó la de Birmània.

Condemnam de la mateixa manera els fets ocorreguts el passat mes de setembre; la manifestació pacífica de més de 20.000 persones, entre elles devers 10.000 monjos opositors a la dictadura, es va saldar amb una estimació de 9 a 15 morts, i amb restriccions de vies d'informació ràpida com internet perquè no poguessin tenir cap contacte amb l'exterior.

Aquest grup creu que la junta militar birmana viola drets humans fonamentals com és el dret a no ser sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants; el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió, així com a la investigació i difusió de les opinions pròpies, o el dret a l'establiment d'un ordre social que garanteixi el compliment dels drets humans. És per totes aquestes coses que creim que hem de fer tot allò que estigui a les nostres mans per aconseguir la llibertat del poble de Birmània.

Per ressaltar diverses iniciatives, a part del posicionament de la Unió Europea, el Congrés dels Diputats espanyol va

aprovar una proposició no de llei en aquest sentit, de condemna a la repressió birmana, presentada pel Partit Socialista el passat dia 28 de novembre, i a més multitud d'entitats socials de tot l'Estat ja varen sortir al carrer el passat mes de setembre per posicionar-se en contra de la repressió birmana i, per què no dir-ho?, entre les quals hi va haver Joventuts Socialistes d'Espanya.

L'acord d'aquest parlament només és una petita passa. Essent coherents avui ens posam d'acord en allò amb què realment estam d'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Coll. Tocaria a la Sra. Pastor dir si accepta o no les esmenes, i si considera que s'ha d'aturar cinc minuts per parlar amb el seu grup també ho podem fer. No? Doncs té la paraula.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Aceptamos las enmiendas, son perfectamente aceptables, y nada, dar las gracias a todos los grupos por este apoyo porque además pensar que este gobierno dictatorial que tuvo unas elecciones en 1988 y que no respetó para nada, pensando que se sacaron 396 escaños de un total de 485, como no puede ser de otra manera yo creo que ya va siendo hora de que el silencio internacional tenga..., sufra un paro y de una vez por todas los derechos internacionales se cumplan.

Y nada, decirles que aceptamos perfectamente las enmiendas y muchísimas gracias por el apoyo. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pastor. Demanaria al Sr. Llauger que repetís les esmenes perquè poguessin quedar registrades.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, les repetiré. Un comentari, no sé si és una mica fora del que toca, només un detall. A mi m'agradaria corregir aquesta afirmació que diu que el país es deia Myanmar i els dictadors el varen canviar arbitràriament pel nom de Birmània, quan és justament al revés: el nom tradicional és Birmània i el nom que els dictadors varen posar de manera arbitrària és Myanmar. Per tant és al contrari.

I les esmenes, la primera diria: "El Parlament de les Illes Balears dóna suport a la política europea de sancions contra el règim de Myanmar, i insta les institucions europees a continuar i aprofundir en les pressions". I una segona diria: "El Parlament de les Illes Balears es manifesta favorable a l'adopció de sancions contra el règim de Myanmar per part del Consell de Seguretat de Nacions Unides".

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Doncs entenem que la proposició queda acceptada per assentiment.

2) Proposició no de llei RGE núm. 2553/07, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a record i condemna de la Gran Fam Artificial patida pel poble d'Ucraïna als anys 1932-1933.

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 2553/07, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a record i condemna de la gran fam artificial patida pel poble d'Ucraïna els anys 1932 i 33.

Per defensar la proposició no de llei intervé l'Hble. Sr. Llauger per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Som conscients, en primer lloc, que aquesta proposició ens parla d'uns fets que ens cauen una mica enfora en el temps, ens cauen una mica enfora en l'espai, i ens cauen una mica enfora, també, en comparació amb l'altra, en l'actualitat informativa. De totes maneres jo crec que els grups coneixen que feim aquesta proposta una mica instats per les mateixes autoritats ucraïneses, pel seu representant, pel cònsol general a Barcelona, que té jurisdicció sobre les Balears, que va visitar els diferents grups parlamentaris i els va exposar el desig de les autoritats ucraïneses que aquests fets de començaments dels anys trenta tenguessin el màxim reconeixement internacional, i nosaltres vàrem creure que era de justícia que aquest parlament, encara que, com dic, sigui una cosa que ens caigui enfora en el temps i en l'espai, idè se'n faci ressò.

Creim que és de justícia que se'n faci ressò perquè, tot i aquesta llunyania, realment la magnitud d'aquesta catàstrofe és absolutament desproporcionada en el seu desconeixement, i en aquest sentit el règim d'Stalin va aconseguir aquest objectiu de silenciar-ho, que aquests fets quedassin amagats i que quedassin silenciats i que per a la història no hagi quedat el registre, no hagi queda la memòria d'uns fets de la magnitud de 8 i 10 milions de persones mortes, de persones mortes no a causa de cap fenomen natural, sinó a causa d'una fam provocada de manera artificial, amb polítiques de col·lectivització, amb polítiques agràries determinades que no tenien altre objectiu que sotmetre el poble ucraïnès, que no se subjectava als dictats del totalitarisme d'Stalin.

Jo crec que és just que ens facem ressò d'aquesta petició d'aquest país, perquè posem el nostre granet d'arena, que el Parlament com a representant del poble posi el seu granet d'arena perquè hi hagi un reconeixement internacional que això va ser una catàstrofe humanitària provocada, una mostra de totalitarisme de les pitjors que hi ha hagut en aquest segle. Concretament una de les coses que demanen de manera específica és el seu reconeixement com a genocidi, d'aquests fets. El terme genocidi és un terme que a vegades s'utilitza abusivament, i qualsevol cosa que és una violació dels drets humans o un crim d'una certa magnitud tot d'una se li diu genocidi. Jo crec que aquests fets, una vegada estudiats, són un genocidi en sentit fort, en sentit estricte, en el sentit que pràcticament, de genocidi, en podem parlar de quatre o cinc en el segle XX: podem parlar d'Armènia, dels armenis de Turquia; dels jueus, de Rwanda, de Pol Pot a Cambotja i de poca cosa

més, en aquest nivell de genocidi en el sentit estricte i fort. I aquests fets estan en aquest nivell i per tant són uns dels grans crims contra la humanitat d'aquest segle, molt menys conegut que qualsevol dels altres que jo he esmentat.

Per tant no està de més, jo crec, que aquest parlament doni al poble i al país d'Ucraïna això que ens demanen, que és el reconeixement que nosaltres reconeixem el record d'aquestes víctimes, la denúncia de la dictadura de n'Stalin i, de passada, la denúncia de qualsevol utilització massiva del patiment de la població civil amb propòsits polítics, com dissortadament massa vegades hem viscut durant el segle passat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, també a aquesta proposició no de llei el Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina li donarà ple suport. És evident que recuperar la memòria històrica de fets que esgarrifien qualsevol plantejament democràtic és bo i és saludable, i en aquest sentit pensam que és una bona tasca que el Parlament faci aquests reconeixements.

Per tant ens sumam a la denúncia dels totalitarismes de tota casta i condició, especialment dels..., especialment, o estam contents de recordar el totalitarisme comunista, perquè a vegades el totalitarisme s'ha associat massa només a un cantó, al totalitarisme nazi, al totalitarisme de l'extrema dreta, i és evident que també Europa, especialment Europa a través del comunisme i de l'estalinisme, va patir un genocidi, com deia el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, un genocidi massiu i va castigar moltíssim la població des de posicions, diguem, diferents a aquestes més clàssiques que s'identifiquen amb el totalitarisme.

Per tant està bé que facem aquest recordatori, està bé que intentem recuperar la memòria, i està bé que el Parlament faci aquesta tasca de denúncia pública de coses i fets que no s'haurien de tornar a produir i que amb aquestes denúncies esperem que la humanitat aprengui la lliçó i no es tornin a produir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Coll per un temps de deu minuts.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Gràcies, Sra. Presidenta. És cert que aquesta proposició no de llei en un principi pareix molt distant en temps i espai, però

sens dubte avui ens trobam davant un merescut reconeixement i un merescut homenatge al poble ucraïnès.

Davant les evidents proves que fonamenten l'existència d'aquesta gran fam artificial de 1932 i 1933 ens trobam davant d'un dels genocidis més cruels de la història recent i més desconeguts, a la vegada. Avui en aquesta cambra reconeixem allò que es va silenciar i allò que es va negar; reconeixem fets que varen succeir i que es varen intentar esborrar de la història.

Els mitjans i les causes per les quals s'arribà a aquesta situació realment esgarrifien; no sé si esgarrifien més els mitjans o les conseqüències. En un període inferior a un any es varen acabar les provisions de tota la república per a dos anys a causa que el règim soviètic va ordenar augmentar les quotes de producció de menjar i abaratir productes com el gra a preus molt inferiors d'allò que marcava el mercat mundial. Les provisions, per altra banda, que arribaven de l'estranger eren interceptades, cosa que feia impossible que la població d'Ucraïna es nodrís com havia de ser. Ha arribat una sèrie d'imatges al nostre temps amb carrers plens de cadàvers, la gent moria en el carrer.

Avui en aquest parlament donam resposta a la petició del mateix president d'Ucraïna, Victor Yushchenko; aquesta petició ja ha estat acceptada a parlaments de diversos països com Austràlia, Geòrgia, Estònia, Canadà, Lituània, Polònia -curiosament-, Estats Units i Hongria abans del mes d'abril, i més recentment també s'ha aprovat tant al Congrés dels Diputats d'Espanya com en el Parlament basc o el Parlament català, a part de diversos ajuntaments. Per tant ens trobam davant una proposició no de llei unitària i dóna la impressió que tots remam en la mateixa via. També s'han fet reconeixements internacionals: el 2003, amb motiu del setantè aniversari, de l'Assemblea de les Nacions Unides va reconèixer com a tragèdia nacional el període 1932-1933.

Bé, en definitiva la voluntat d'aquest grup parlamentari és d'honorar aquestes més de 8 milions de víctimes innocents causades per un totalitarisme com era el règim stalinista, i consideram que és important també el fet de donar suport al Govern d'Ucraïna en el seu procés de reconeixement públic dels fets. En aquest sentit volem fer una crida a continuar treballant per la pau i per la convivència entre els pobles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Coll. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Morell, i agrairia que una companya del seu grup passàs a ocupar el seu lloc, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. En el mateix sentit dels companys jo crec que és un fet que ha estat molt poc conegut a la història. És un fet que per ventura ens queda molt enfora en el temps, però també és lamentable que en aquest moment haguem de tornar a l'any 32 per reconèixer una cosa que no es va reconèixer abans. En el moment en què es va dur a terme aquest genocidi la comunitat internacional va guardar absolut silenci i no es va preocupar absolutament de res del que estava

passant allà; així com en altres esdeveniments tan lamentables com aquest sí que la comunitat internacional va prendre part, en aquest no, i és una llàstima que tants d'anys després haguem de reconèixer-ho però més val tard que mai.

Creim que és molt important que almenys ara mateix tots els països civilitzats en prenguin consciència i facin una divulgació del que va passar, fins i tot que es pugui incloure a la vegada, per exemple, en els llibres de text dels alumnes i que es conegui una mica més, perquè no podem perdre de vista que va ser, si no la major, quasi la major catàstrofe mundial del segle XX, molt semblant a la tragèdia nazi.

Estam parlant de xifres que no són exactes, perquè no se sap si eren entre 7 i 10 milions de persones mortes. És una xifra de devers 25.000 persones per dia; és una barbaritat parlar d'aquestes xifres i més quan és un règim comunista dictatorial que va oprimir la població d'una manera completament inhumana, amb unes tècniques que no només infringien mal físic, sinó també mal psicològic. La gran pena que va sofrir aquesta gent era durant un llarg temps sofrir el que els feien per matar-los, no només a ells sinó a les seves famílies i a sobre haver de veure-ho.

Nosaltres estam en el mateix sentit que els altres partits. Volem que aquests fets no es repeteixin i, de totes formes, saber molt clar que el bé més preat de l'home és la vida, que si un no pot tenir la vida no pot tenir cap dels drets fonamentals que són (...) inherents a la persona, com al principi, sobretot, és la llibertat, i que el parlament se sumi a aquesta iniciativa i que es facin totes les iniciatives que siguin necessàries perquè sigui conegut no només aquí a Espanya sinó arreu del món, perquè és una cosa que s'ha de saber i no se sap en absolut, perquè la població desconeix completament quasi el que va passar a Ucraïna.

En aquest sentit estam en la mateixa postura a favor de la proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Vol fer ús de la paraula el proponent, Sr. Llauger?

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Simplement per agrair als grups el seu suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Entenc que també queda aprovada per assentiment aquesta proposició.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS